

SAKIN UNUTMA

Yazan

Dođan Gündüz

Resimleyen

Zülal Öztürk

From the People of Japan

unicef

SAKIN UNUTMA

Yazan
Dođan Gündüz

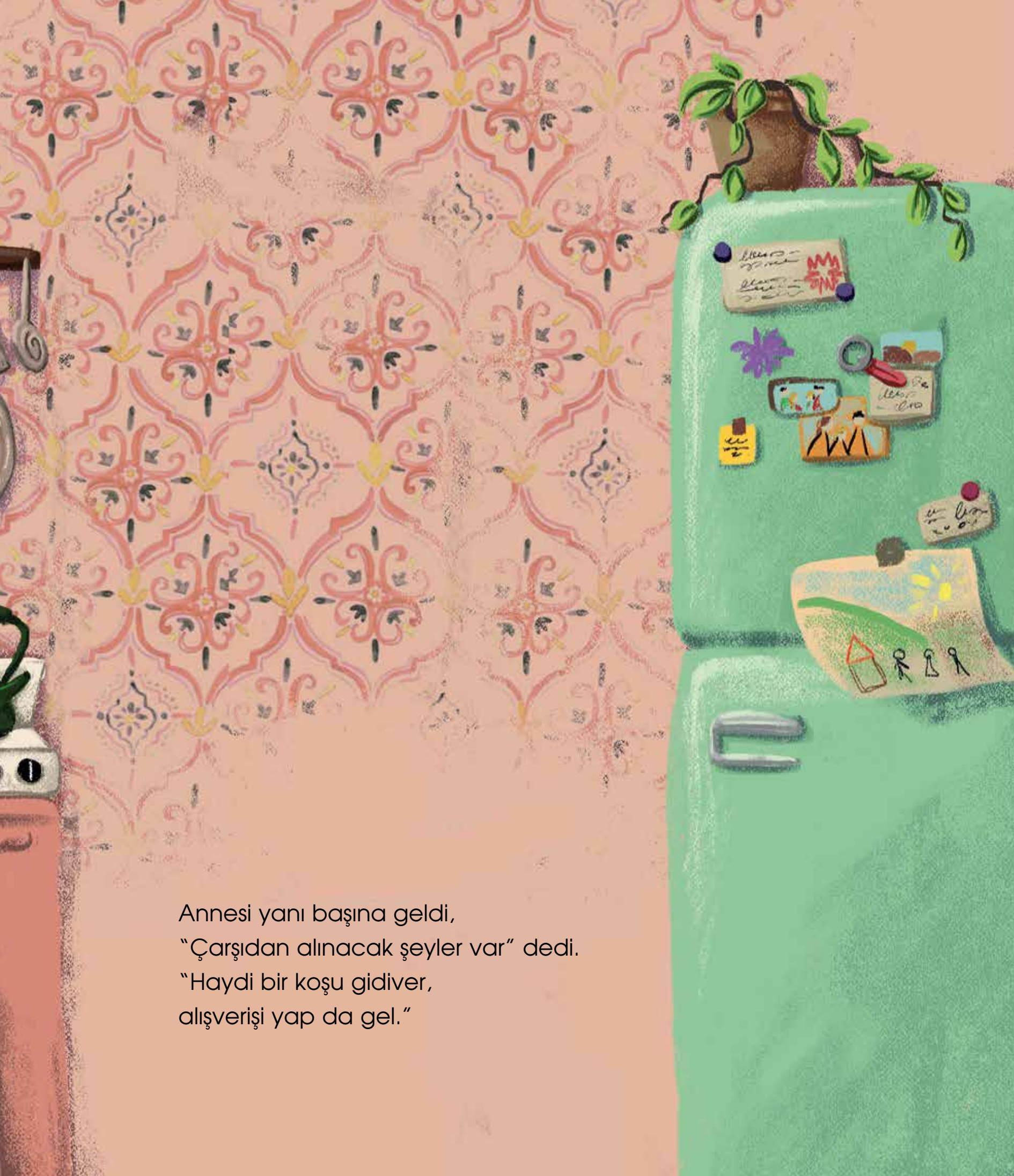
Resimleyen
Zülal Öztürk

From the People of Japan

Annesi yanı başına geldi,
"Çarşıdan alınacak şeyler var" dedi.
"Haydi bir koşu gidiver,
alışverişi yap da gel."

Bir elinde file, diğesinde para
aceleyle çıkarken dışarıya
annesi seslendi arkasından:
“...iyeni sakın almayı unutma.”

Her Şey zaten aklındaydı.
Dönüp, "Neyi?" diye sormadı.
Kıvrılıp hemen yan sokaktan
çarşının coşkusuna daldı.

Çarşı her zamanki gibiydi,
tam bir bayram yeriydi.
İlk önce fırına gitti,
ekmek kokusu nefisti!

Manava gelince duraksadı.
Kırmızı, mor, turuncu, yeşil, sarı
renk cümbüşüne hayranlıkla baktı.
İki limon, bir de kıvırcık aldı.

Yufkacıya uğradı sonra.
Yufkacı tam bir sihirbazdı.
Oklavasını değdirip top top hamurlara,
yufkalar açıyordu kaşla göz arasında.

Zeytinciye geçti oradan.
Yeşil kırma, çizik, dolgulu,
sele, kalamata içinden
sele istedi, iyisinden.

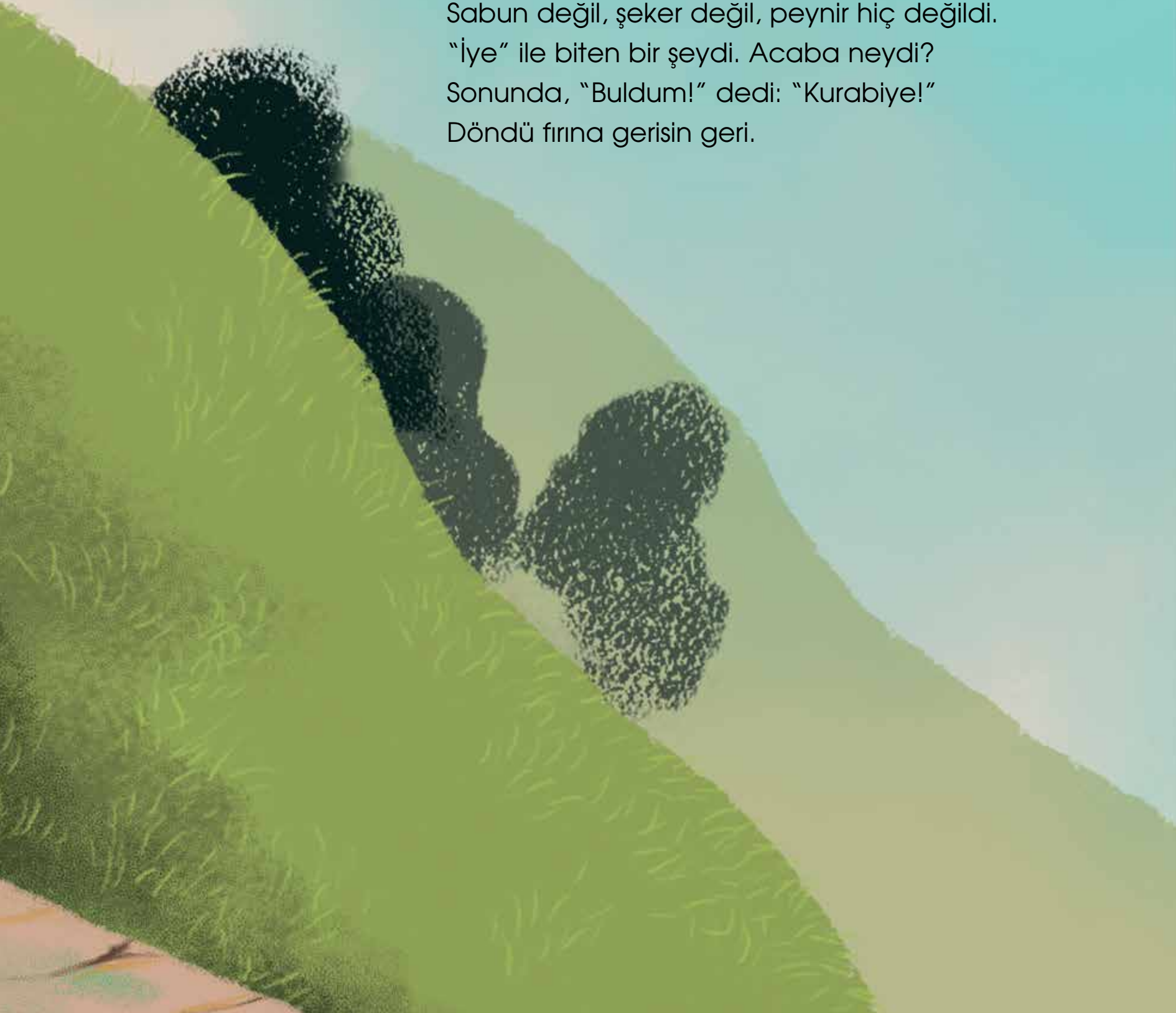
FIRIN

AÇIK

Ekmek ve
Kurabiyeler

Galiba almıştı ondan istenen her şeyi.
Kıvırcık, yufka, zeytin, limon, bir de ekmeği.
Peki çıkarken seslenen annesi
neyi "almayı unutma" demişti?

Sabun deđil, řeker deđil, peynir hiç değildi.
"İye" ile biten bir řeydi. Acaba neydi?
Sonunda, "Buldum!" dedi: "Kurabiye!"
Döndü fırına gerisin geri.

Kurabiye olsa da içi rahat değildi,
sanki annesi başka bir şey istemişti.
Eli kolu dolu eve dönerken
şimşek çaktı, gök gürledi birden.

Şakır şakır yağan yağmura yakalandığında
annesinin neyi söylediği geldi aklına.
“Sakin şemsiyeni almayı unutma!” demişti.
Ama ne yazık ki bunun için artık çok geçti.

Annesi yanı başına geldi,
"Çarşıdan alınacak şeyler var" dedi.
"Haydi bir koşu gidiver,
alışverişi yap da gel."

Bir elinde file, diğerinde para
aceleyle çıkarken dışarıya
annesi seslendi arkasından:
"...iyeni sakın almayı unutma."

